

Nr 137.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1952/53 till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 under femte huvudtiteln, punkterna 44—49 och 56, framlagt preliminära förslag i ämnet, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 127, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 7 mars 1952, föreslagit riksdagen att

dels godkänna de av departementschefen förordade riktlinjerna beträffande arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet och organisation;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att i personalförteckningarna för arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen vidtaga de ändringar, som påkallas av vad departementschefen förordat;

dels fastställa av departementschefen förordade avlöningsstater för arbetsmarknadsstyrelsens och den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53;

dels ock under femte huvudtiteln för budgetåret 1952/53 anvisa till Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 3 343 000 kronor;

till Arbetsmarknadsstyrelsen: Omkostnader ett förslagsanslag av 761 000 kronor;

till Arbetsmarknadsstyrelsen: Krisorganisationen ett förslagsanslag av 875 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar ett förslagsanslag av 14 960 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader ett förslagsanslag av 3 978 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen ett förslagsanslag av 2 500 000 kronor;

till Kostnader för arbetsmarknadsstyrelsens förrådsverksamhet ett reservationsanslag av 100 kronor.

Utskottet har i förevarande sammanhang till behandling förehåft följande motioner, nämligen

från första kammaren:

I: 24 av herr *Elon Andersson m. fl.*,

från andra kammaren:

II: 36 av herr *Lindholm m. fl.*,

II: 267 av herr *Lindberg*,

II: 450 av fru *Ewerlöf*,

II: 557 av fru *Eriksson* i Stockholm samt

II: 558 av herr *Larsson* i Stockholm.

Yrkandena i motionerna redovisas i det följande.

Propositionen.

Åtgärder för näringslivets lokalisering.

I propositionen behandlas till en början ett av utredningen angående näringslivets lokalisering avgivet betänkande (SOU 1951:6). För betänkandets närmare innehåll samt däröver avgivna yttranden torde få hänvisas till propositionen s. 4—13.

Departementschefen anför att den verksamhet, som hittills bedrivits i skilda former i syfte att ernå en lämplig förläggning och spridning av industriföretagen, har varit av icke ringa betydelse. Utredningen angående näringslivets lokalisering har i sitt betänkande förordat en systematisk utveckling av denna verksamhet. I likhet med utredningen och flertalet av dem som yttrat sig i ärendet är departementschefen av den uppfattningen, att samhället bör bedriva en aktiv lokaliseringspolitik. Kunskaperna på detta område äro emellertid ännu långt ifrån fullständiga. Det blir därför en primär uppgift att sammanställa och bearbeta tillgängligt material samt att främja specialundersökningar och annan forskning.

De synpunkter av ekonomisk, social och försvarspolitisk natur, som utredningen anlagt på *behovet av en samhällelig lokaliseringspolitik*, äro enligt departementschefen beaktansvärda. Lokaliseringpolitiken bör samordnas med strävandena att maximalt utnyttja tillgängliga arbetskraftsresurser och stödja utbyggnaden av näringslivet på de platser, där de totala kostnaderna för produktionen äro lägst. Särskild uppmärksamhet bör ägnas folkminskningen på landsbygden och utflyttningen från de landsdelar, som nu ha en relativt stor befolkning inom jord- och skogsbruk. I sammanhanget erinras om det allvarliga problem, som Stor-Stockholms tillväxt innebär.

En precisering av de riktlinjer, efter vilka lokaliseringpolitiken bör arbeta, när det gäller förläggningen av näringsliv och samhälleliga anläggningar inom olika regioner, anses kunna erhållas genom såväl undersökningar berörande hela landet som regionala studier av den typ som lokaliseringsutredningen skisserat. Sådana regionala studier anses böra komma

till stånd länsvis och anknytas till bebyggelseplaneringen och den regionala jordbruksplaneringen.

Vad angår *lokaliseringens politik* anses den politik, som från samhällets sida skall bedrivas i syfte att påverka enskilda företags förläggning, främst böra få formen av upplysning och rådgivning. Härom anför departementschefen vidare följande.

Denna verksamhet måste framför allt taga sikte på att för företagarna klargöra de sociala och ekonomiska förhållanden, som ur det allmänna synpunkt böra beaktas vid lokaliseringen. Företagarna å sin sida böra ha intresse av att centralt och lättillgängligt kunna få erforderliga upplysningar rörande sådana förhållanden, som äro av betydelse för deras ställningstagande i lokaliseringsfrågor, såsom arbetsmarknadsläget på olika platser, markpriser, transportkostnader o. s. v.

I åtskilliga remissuttalanden har framhållits, att lokaliseringens politik tills vidare icke bör omfatta mera än forskning och rådgivning. Denna uppfattning kan motiveras med att man här rör sig på ett svårbedömbart och föga känt område. Med hänsyn härtill synes det riktigt att forsknings- och upplysningsverksamhet i synnerhet i begynnelsekedet erhåller en dominerande ställning vid lokaliseringens politikens utformning. Jag vill emellertid samtidigt understryka, att om dessa uppgifter effektivt skola kunna fullföljas måste ett fortlöpande intimt samarbete äga rum mellan statliga, kommunala och enskilda organ, som i olika sammanhang syssla med lokaliseringsfrågor. Ett statligt organ på detta område bör sålunda söka samordna strävandena att åstadkomma en välavvägd lokalisering. Man har anledning hoppas att genom en sådan samordnande verksamhet efterhand skola vinnas icke blott ökade kunskaper om olika lokaliseringsproblem utan överhuvud taget ett bättre underlag för en sund lokaliseringens politik.

Departementschefen delar lokaliseringens utredningens uppfattning, att individuella bidrag av staten som medel för lokaliseringens påverkan i regel icke böra förekomma. Frågan huruvida kollektiva bidrag böra ifrågakomma förutsättes få prövas i varje särskilt fall. I överensstämmelse med vad som anförts såväl av utredningen som i flertalet yttranden understryker departementschefen önskvärdheten av att de kommunala subventionerna upphöra.

Tillståndsgivning för att förhindra olämplig lokalisering anser departementschefen icke erforderlig. Så länge byggnadsregleringen fortgår, anses emellertid lokaliseringens politiska synpunkter böra anläggas vid prövningen av ansökningar om byggnadstillstånd.

Med hänsyn till vad som tidigare anförts om målsättningen för lokaliseringens politik är det enligt departementschefen av största vikt, att denna politik nära samordnas med arbetsmarknadspolitiken, bebyggelseplaneringen och jordbruksplaneringen.

De nu berörda uppgifterna böra enligt utredningen anförtros ett *centralt statligt organ*. Utredningen har föreslagit inrättande av en särskild nämnd, varigenom en fri och auktoritativ ställning skulle beredas centralorganet. I åtskilliga yttranden har emellertid uttalats den uppfattningen, att en

viss utvidgning av arbetsmarknadsstyrelsens sektion för social planläggning bör vara tillräcklig. Arbetsmarknadsstyrelsen själv samt kommerskollegium ha uttalat sig för en särskild nämnd, som dock skulle vara knuten till styrelsen.

Då verksamheten tills vidare endast bör ha försökskaraktär anser departementschefen det ur administrativ synpunkt vara lämpligt, att den förlägges till någon redan bestående myndighet. I första hand anses härvid arbetsmarknadsstyrelsen och byggnadsstyrelsen kunna komma i fråga. I avvaktan på närmare erfarenheter och den slutliga utformningen av planväsendets organisation förordas att ledningen av lokaliseringsverksamheten tills vidare förlägges till arbetsmarknadsstyrelsen, vilken som nämnts redan har en sektion med vissa uppgifter på detta område. Departementschefen har övervägt, huruvida styrelsen för prövning av de lokaliseringpolitiska frågor, som skola handläggas av centralorganet, bör kompletteras med speciell sakkunskap på samma sätt som redan skett genom den särskilda delegationen hos styrelsen för frågor rörande arbetslöshetsförsäkring. Inrättandet av en sådan delegation anses emellertid kunna anstå något. Till en början förutsättes det erforderliga samrådet med berörda myndigheter, organisationer m. fl. kunna ske i andra former.

Såsom närmare framgår av ett följande avsnitt, berörande arbetsmarknadsstyrelsens organisation, föreslås den nuvarande sociala planläggningssektionen, där lokaliseringsfrågorna för närvarande behandlas, skola ingå i en lokaliserings- och utredningsbyrå. Denna byrå förutsättes som en av sina huvuduppgifter ha lokaliseringsfrågorna.

Departementschefen är icke för närvarande beredd att taga ställning till organiserandet av den lokaliseringpolitiska verksamheten på länsstatiet men anser ej detta vara något hinder för att påbörja verksamheten; tvärtom anses det lämpligt att innan länsorganisationen hinner fastlåsas avvakta erfarenheten från det centrala lokaliseringsorganets arbete. De uppgifter som här föreligga avses tills vidare skola ombesörjas av länsstyrelserna, länsarbetsnämnderna, lantbruksnämnderna och andra lokala organ, som handlägga ifrågavarande ärenden.

Arbetsmarknadsstyrelsens organisation.

1950 års arbetsförmedlingsutredning, vilken tidigare behandlat den offentliga arbetsförmedlingens organisation, har avlämnat ett den 22 november 1951 dagtecknat betänkande (stencilerat) angående arbetsmarknadsstyrelsens organisation. Beträffande den nuvarande organisationen, betänkandets innehåll samt däröver avgivna yttranden hänvisas till propositionen s. 16—56.

Departementschefen framhåller att det är naturligt att ett nyorganiserat ämbetsverk behöver göras till föremål för översyn sedan någon tids erfaren-

het av den nya organisationen vunnits. I fråga om arbetsmarknadsstyrelsen, som inrättades enligt beslut av statsmakterna år 1947, tillkommer den omständigheten, att avsevärda förändringar som påverka styrelsens arbetsuppgifter inträtt sedan den nuvarande organisationen fastställdes. 1950 års arbetsförmedlingsutredning, vilken som huvuduppgift haft att granska den lokala arbetsförmedlingsorganisationen, har i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen även granskat styrelsens organisation. Granskningen har begränsats i vissa hänseenden, bland annat med hänsyn till pågående tjänsteförtekningsrevision och annat pågående utredningsarbete. Vidare har arbetsförmedlingsutredningen förutsatt, att arbetsrutiner m. m. komma att granskas genom organisationsnämndens försorg. Enligt departementschefen skulle det givetvis ha varit önskvärt att resultatet av organisationsnämndens undersökning förelegat innan ställning togs till arbetsförmedlingsutredningens förslag. Organisationsnämndens undersökning, som även avses omfatta den offentliga arbetsförmedlingen, är emellertid en fråga på längre sikt (minst två år). Under sådana förhållanden och då organisationsfrågan med hänsyn till de förändringar, som inträtt i styrelsens arbetsuppgifter sedan nuvarande organisation beslöts, icke utan olägenhet kan uppskjutas, anses arbetsförmedlingsutredningens förslag böra läggas till grund för proposition till årets riksdag. I detta sammanhang framhålles, att man även i framtiden torde ha att räkna med att en fortgående anpassning av verksamheten och organisationen måste äga rum i anslutning till utvecklingen på arbetsmarknaden.

Vad angår arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet som råde har i det föregående förordats, att de uppgifter, som avse näringslivets lokalisering, skola utvecklas ytterligare. Arbetsförmedlingsutredningen har ifrågasatt mera väsentliga förändringar endast beträffande arbetsvården, styrelsens byggande verksamhet samt dess förrådsverksamhet. Sistnämnda verksamhet behandlas i ett senare avsnitt. I detta sammanhang behandlar departementschefen arbetsvården och den byggande verksamheten.

Beträffande *arbetsvården* innebär utredningens förslag att en — i samband med att statsmakterna år 1950 uppdrogo riktlinjerna för den fortsatta försöksverksamheten på detta område — ifrågasatt överflyttning till arbetsmarknadsstyrelsen av den yrkesutbildande verksamhet, som pensionsstyrelsen utövar, bör verkställas successivt med början den 1 juli 1952. Arbetsmarknadsstyrelsen har tillstyrkt detta förslag medan pensionsstyrelsen har uttryckt farhågor för en sådan överflyttning med hänsyn till den samordning, som måste förefinnas mellan invaliditetsprövningen i folkpensioneringsärenden och den verksamhet som syftar till att häva invaliditet och arbetsoförmåga. För egen del ansluter sig departementschefen till den uppfattning, som omfattades av hans företrädare i ämbetet vid frågans tidigare behandling, nämligen att det i längden kommer att framstå som

administrativt olämpligt att arbetsmarknadsstyrelsen och pensionsstyrelsen parallellt och utan klar gränsdragning sinsemellan bedriva yrkesutbildande verksamhet för partiellt arbetsföra. Åtminstone huvuddelen av pensionsstyrelsens ifrågavarande verksamhet bör överföras till arbetsmarknadsstyrelsen. Departementschefen tillstyrker, att beslut nu fattas om att ifrågavarande överflyttning skall påbörjas under nästa budgetår. Då omorganisationen av arbetsmarknadsstyrelsen icke bör träda i kraft förrän den 1 januari 1953, kan någon mera betydande omläggning knappast genomföras under budgetåret 1952/53. Förslag till närmare riktlinjer för ärendefördelningen mellan de båda verken, angående det nödvändiga samarbetet samt angående erforderliga ändringar i pensionsstyrelsens organisation böra enligt departementschefen läggas fram i samband med de båda verkens anslagsäskanden för budgetåret 1953/54.

Vad angår frågan om arbetsmarknadsstyrelsens *byggande verksamhet* anför departementschefen bland annat följande.

Utredningen har under hänvisning till de skäl som åberopades vid arbetsmarknadsstyrelsens tillkomst, stannat för att styrelsen alltjämt bör utrustas på sådant sätt, att den kan driva beredskapsarbeten i egen regi. Utredningen har icke heller ansett, att väg- och vattenbyggnadsverket bör frigtas från drivande av dylika arbeten, då vissa fördelar för verkets del i fråga om utnyttjande av maskiner m. m. äro förenade därmed. Med hänsyn härtill anser utredningen det vara en lämplig anordning, att väg- och vattenbyggnadsverket fortsätter att i viss omfattning driva beredskapsarbeten samt att arbetsmarknadsstyrelsen tillföres andra byggande uppgifter, så att dess tekniska personal utnyttjas fullt. Utredningen har i sådant syfte pekat på möjligheten att arbetsmarknadsstyrelsen övertager den byggande verksamhet i fråga om vatten och avlopp, som väg- och vattenbyggnadsverket bedriver såsom entreprenör för kommunerna.

Arbetsmarknadsstyrelsen har, ehuru med reservation av en ledamot och tre byråchefer, tillstyrkt utredningens förslag. Även väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har tillstyrkt förslaget. Innan den framtida utformningen av vatten- och avloppsorganisationen är klar, anses det dock icke lämpligt eller önskvärt att arbetsmarknadsstyrelsen helt övertar väg- och vattenbyggnadsverkets ifrågavarande verksamhet. Vidare anser väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, att det bör övervägas att ge arbetsmarknadsstyrelsen möjlighet att utföra vägföretag i öppna marknaden.

För egen del framhåller departementschefen att, ehuru man bör räkna med att beredskapsarbeten sannolikt icke komma att i framtiden spela samma roll som tidigare vid bekämpande av arbetslöshet, böra sådana arbeten såväl i statlig som i kommunal regi fortfarande ingå bland de arbetslöshetsbekämpande åtgärderna. På grund härav och då utvecklingen å arbetsmarknaden icke kan förutses med säkerhet finner han — trots att de statliga beredskapsarbetena under de senaste åren kunnat reduceras starkt till omfattningen — icke välbetänkt att avskaffa det instrument för en aktiv arbetsmarknadspolitik, som arbetsmarknadsstyrelsens byggande or-

ganisation oaktat sin ringa omfattning utgör. Departementschefen tillstyrker sålunda utredningens förslag att arbetsmarknadsstyrelsen allttjämt utrustas för att driva arbeten i egen regi. Han har vidare icke något att erinra mot att arbetsmarknadsstyrelsen beredes möjlighet att under tider med låga arbetslöshetsciffror bedriva arbeten i öppna marknaden, som kunna hålla dess byggnadsorganisation fullt sysselsatt. De i sådant syfte anvisade möjligheterna beträffande utförande av vatten- och avloppsföretag samt vägföretag anser departementschefen böra prövas. Hur de bägge frågorna närmare skola lösas, förutsättes få bli beroende av samråd mellan arbetsmarknadsstyrelsen samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Mot utredningens förslag i vad det avser uppdelningen av styrelsens personalorganisation i en permanent del och en krisdel, till vilken senare föreslås skola hänföras personalen för byggnadsregleringen och utlänningsverksamheten, har departementschefen icke något att erinra.

Utredningens förslag i fråga om byråorganisationen innebär, att inom styrelsen allttjämt skola finnas tio byråer. Två nya byråer, benämnda arbetsvårdsbyrån och utredningsbyrån, skulle tillkomma, medan nuvarande sociala byrån och utlänningsbyrån föreslås skola utgå ur organisationen. I några yttranden har ifrågasatts huruvida en så långt driven uppdelning på byråer kan anses motiverad. Enligt departementschefens mening föranleder mångsidigheten i arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet behov av ett relativt stort antal byråer. Med undantag för förslaget att behålla försvarsbyrån som självständig byrå anses därför utredningens förslag för närvarande kunna godtagas. Härvid har departementschefen också beaktat de ytterligare anspråk på organisationen, som den föreslagna utbyggnaden av lokaliseringsverksamheten ställer.

Departementschefen tillstyrker sålunda utredningens förslag att sociala byrån och utlänningsbyrån utgå ur byråorganisationen.

Vad utredningen anfört beträffande behovet av en särskild byrå för den arbetsvårdande verksamheten, vilken nu omhänderhas av den till utlänningsbyrån provisoriskt knutna arbetsvårdssektionen, anses innefatta en bärande motivering för förslaget. Arbetsvården är av stor betydelse ur samhällsekonomisk och social synpunkt. Arbetsuppgifterna äro, sedan nya riktlinjer enligt beslut av 1950 års riksdag uppdragits för verksamheten, i ständigt stigande och komma att ytterligare öka genom den förordade överflyttningen av åtminstone huvuddelen av pensionsstyrelsens yrkesutbildande verksamhet till arbetsmarknadsstyrelsen. Då arbetsvårdsärendena vidare icke låta sig organisera inordnas i någon annan byrå, tillstyrkes sålunda, att arbetsvårdssektionen ombildas till en särskild arbetsvårdsbyrå.

Departementschefen delar utredningens uppfattning att utrednings- och planläggningsverksamheten i arbetsmarknadsfrågor i nuvarande läge bör givas ökat utrymme inom styrelsens organisation. Av särskild betydelse är

behovet av ett speciellt organ för den förut nämnda lokaliseringsverksamheten. För ifrågakvarande ärenden bör finnas en särskild byrå som bör er-hålla benämningen lokaliserings- och utredningsbyrå. Den nuvarande för-svarsbyrå, vars uppgifter i huvudsak äro av utredande och planläggande natur, anses lämpligen kunna inordnas som en sektion inom den nya byrå.

Beträffande kanslibyrån och kamerallbyrå delar departementschefen utredningens och överrevisorernas uppfattning att frågan om en samman-slagning av dessa byråer bör närmare prövas, när de av byggnadsregleringen föranledda åtalsärendena, vilka utgöra en avsevärd del av kanslibyråns arbetsuppgifter, minskat väsentligt i antal. Med hänsyn till vad riksräken-skapsverket anført anses någon indragning av styrelsens kamerala revision för närvarande icke komma till stånd.

Vad gäller personalbehovet anför departementschefen bland annat.

Arbetsförmedlingsutredningen har erinrat, att arbetsmarknadsstyrelsens avlöningsanslag för innevarande budgetår minskats genom den anbefallda treprocentsnedskärningen. Då styrelsen på grund av vakanser icke tagit ställning till indragning av tjänster i anledning härav, har utredningen vid sin prövning av personalbehovet utgått från den vid budgetårsskiftet den 1 juli 1951 gällande organisationen. Det sammanlagda antalet befattningar utgjorde vid denna tidpunkt enligt arbetsmarknadsstyrelsen 385. Av dessa voro cirka 25 vakanta. Detta är ett uttryck för den reduktion av styrelsens personalorganisation — särskilt krisdelen — vilken ägt rum under de senaste åren och vilken möjliggjorts av utvecklingen på arbetsmarknaden. Enligt arbetsförmedlingsutredningens förslag skulle organisationen minskas med ett antal tjänster motsvarande de vakantsatta samt därutöver ytter-ligare ett antal tjänster. Samtidigt har utredningen på några punkter före-slagit förstärkningar för arbetsuppgifter, som vuxit i omfattning. Enligt utredningsförslaget skulle antalet befattningar bli 345, varav 282 inom den permanenta organisationen och 63 inom krisorganisationen. Arbetsmarknadsstyrelsen har föreslagit respektive 350, 290 och 60 befattningar. I den mån minskningar i personalorganisationen befunnits möjliga böra de givet-vis genomföras. Utbyggnaderna kan jag tillstyrka endast i mycket begrän-sad omfattning. Till lönegradsuppflyttningarna kan jag för närvarande endast i undantagsfall taga ställning. I övrigt torde dessa frågor böra prövas av tjänsteförteckningskommittén. De av statens lönenämnd aktuali-serade spörsmålen angående användningen av amanuens- och byråsekre-terarpersonal, å ena, samt assistent- och inspektörspersonal, å andra sidan, komma att upptagas i ett vidare sammanhang. I avbidan på resultatet av tjänsteförteckningsrevisionen har jag icke ansett mig böra förordna någon ordinariesättning av tjänster.

I bilaga till propositionen redovisas sammanställningar över personal-organisationen för arbetsmarknadsstyrelsen. I det följande redogöres för den närmare innebörden av departementschefens förslag i huvudsak endast i vad detta avser inrättande av nya tjänster samt ändrad lönesättning för

befintliga tjänster. I övrigt torde få hänvisas till de nämnda sammanställningarna.

Från arbetsmarknadsstyrelsens samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens sida har föreslagits, att den nuvarande arvodestjänsten som överingenjör uppföres i lönegrad med beteckningen Cp. Med hänsyn till svårigheterna att överblicka det framtida behovet av tjänsten är departementschefen icke beredd att nu tillstyrka någon ändring beträffande denna tjänst.

Såsom framgår av det föregående föranleder departementschefens förslag till byråindelning att nuvarande försvars- och utlänningsbyråerna utgå ur styrelsens organisation. Till följd härav föreslås de för dessa båda byråer inrättade byråchefstjänsterna i Ce 37 skola indragas. Den för sociala byrå inrättade byråchefstjänsten i Ca 37 anses böra utnyttjas för utredningsbyrån.

För arbetsvårdsbyrån föreslås en ny tjänst som byråchef i Ce 37. Med hänsyn till att yrkesvägledningens framtida ställning ännu icke är helt klarlagd bör den för yrkesvägledningsbyrån avsedda byråchefstjänsten fortfarande vara extra ordinarie.

Övriga av departementschefen tillstyrkta förändringar i personalbehovet redovisas i det följande byrå för byrå med undantag av biträdespersonalen m. fl., vilken behandlas i ett sammanhang.

I fråga om *yrkesvägledningsbyrån* kan departementschefen icke tillstyrka, att den nuvarande tjänsten som förste byråinspektör i Ce 27 ombildas till ordinarie tjänst. Frågan om lönegradsplaceringen för denna tjänst anses böra prövas av tjänsteförteckningskommittén. Även frågan om utbyte av en amanuens tjänst mot en befattning i Ce 27 bör prövas i nämnda sammanhang. Däremot biträdes förslaget att de båda konsulenttjänsterna i Cg 27 ombildas till tjänster i Ce 27. För de arbetsuppgifter, som skulle falla på andra sektionen (sammanställning av upplysnings- och informationsmaterial), beräknas 7 tjänster för amanuenser eller assistenter, av vilka högst 4 böra vara amanuens tjänster.

För yrkesväglednings- och arbetsvårdsärenden finnes hos styrelsen anställd en läkare med årsarvode om 3 900 kronor. Detta arvode anses böra höjas med 400 kronor.

Beträffande *arbetsvårdsbyrån* tillstyrker departementschefen, att den nuvarande personalen tills vidare förstärkes med 2 assistenter i Ce 22 för de ökade uppgifter, som följa med övertagandet av pensionsstyrelsens hit hörande ärenden. Frågan om möjliga minskningar av pensionsstyrelsens personalbehov i anledning härav torde böra prövas först sedan de närmare riktlinjerna för överflyttningen blivit uppdragna. Utredningen har föreslagit, att byråns personal förstärkes med ytterligare 2 assistenttjänster i Ce 22. Departementschefen kan för närvarande endast tillstyrka den ena av dessa tjänster.

Utredningen har vidare föreslagit, att en för närvarande vakant arvodes-

befattning för tekniker ändras till en byråinspektörstjänst i Ce 25. Departementschefen biträder förslaget med den ändringen att tjänsten tills vidare placeras i Cg 25. För tillgodoseende av teknikerbehovet för de arbetsvårdande uppgifterna beräknas i stället ett belopp av 4 000 kronor under styrelsens anslag till experter och sakkunniga.

Vad försäkringsbyrån angår har utredningen erinrat, att en omorganisation av byrån varit aktuell ända sedan byrån i samband med arbetsmarknadsstyrelsens tillkomst överflyttades dit från socialstyrelsen men att denna fråga ansetts böra anstå till dess klarhet vunnits rörande arbetslöshetsförsäkringens framtid. Med hänsyn till att särskilda utredningsmän numera tillkallats för en översyn av den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen har utredningen icke upptagit organisationsfrågan till mera ingående behandling. Den är från år ökade omfattningen av byråns arbetsbörda har utredningen dock ansett nödvändig göra, att en viss personalförstärkning redan nu kommer till stånd. En provisorisk förstärkning är även enligt departementschefens mening motiverad. Personalförstärkningarna föreslås böra begränsas till en tjänst i Cg 25 för inspektions- och instruktionsuppgifter samt en tjänst i Cg 27 för försäkringsteknisk-statistiska uppgifter. Sistnämnda tjänst bör tillsättas endast om därigenom vinnes en verklig förstärkning av arbetskrafterna för angivna uppgifter. Vidare föreslås att en förste byråsekreterartjänst i Cg 27 ombildas till tjänst i Ce 27.

Beträffande *lokaliserings- och utredningsbyrån* utgår departementschefen från att dess arbete organiseras på fyra sektioner, nämligen en sektion motsvarande den nuvarande sociala planläggningssektionen, här kallad allmänna sektionen, en sektion motsvarande den nuvarande tekniska planläggningssektionen, en statistiksektion och en försvarssektion.

För allmänna sektionen beräknas den personal, som för närvarande finns inom sociala planläggningssektionen. För lokaliseringsärendena föreslås tills vidare endast skola inrättas en befattning som förste aktuarie i Cg 27 och en amanuens tjänst, varvid beaktats, att en nu befintlig amanuens tjänst huvudsakligen utnyttjas för lokaliseringsfrågor, varjämte byrådirektören ägnar en del av sin tid åt dessa frågor. Arbetsförmedlingsutredningens förslag att en ny förste byråsekreterartjänst i Ce 27 skall inrättas i utbyte mot en amanuensbefattning kan departementschefen för närvarande icke tillstyrka. För tekniska sektionen föreslås samma personaluppsättning som nu finns med undantag för att en befattning i Ce 19 utgår.

I samband med att försvarsbyrån omändras till en särskild sektion och den nuvarande byråchefsbefattningen utgår ur organisationen föreslås en byrådirektörstjänst i Ce 31 inrättad.

I avbidan på resultatet av arbetsmarknadsstatistikkommitténs arbete kan departementschefen i likhet med utredningen icke förorda annan ändring i personaluppsättningen för statistiksektionen än att en amanuens med statistikuppgifter överflyttas från yrkesvägledningsbyrån till sektionen.

Vad härefter angår *tekniska byrån* har utredningen beräknat personal för arkivarbetsärendena samt ärendena rörande kontantunderstöd m. m. inom denna byrå. För arkivarbetsärendenas del har härvid avsetts ett provisorium i avbidan på resultatet av styrelsens utredning rörande dessa ärenden. En för ifrågavarande ärenden avsedd tjänst som byrådirektör i Ce 31 — för närvarande uppehållen medelst ett förordnande i 29 lönegraden — föreslår utredningen till indragning. I stället beräknas 2 förste byråsekreterarbefattningar i Ce 27, av vilka den ena avses för arkivarbetsärenden och den andra för ärenden rörande kontantunderstöd m. m. Departementschefen kan för närvarande endast förorda, att den ena av dessa tjänster inrättas.

För byggnadssektionen räknar departementschefen i likhet med utredningen med oförändrat personalbehov bortsett från att en amanuensbefattning utgår.

I fråga om *kanslibyråns* organisation ansluter sig departementschefen till utredningens uppfattning, att byråchefens befattning med åtalsärendena bör minskas till förmån för hans övriga uppgifter. Han tillstyrker sålunda, att den juridisk-administrativa sektionen förstärkes med en byrådirektörstjänst mot att en dylik tjänst å personalsektionen indrages.

Byrådirektörstjänsten å juridisk-administrativa sektionen föreslås inrättad i stället för en befattning som förste byråsekreterare i Ca 29, vilken är avsedd för styrelsens ordinarie ombudsmannaärenden. Med hänsyn till ovissheten om det framtida behovet av en ombudsmannatjänst i 31 lönegraden för bland annat åtalsärendena föreslås, att befattningen tills vidare inrättas som extra ordinarie, varvid den nämnda förste byråsekreterarbefattningen i Ca 29 bör föras på övergångsstat. För åtalsärendena i övrigt beräknar departementschefen i enlighet med arbetsmarknadsstyrelsens förslag 3 förste byråsekreterarbefattningar i Ce 27 samt en amanuens, vilka samtliga anses böra redovisas inom krisorganisationen. I jämförelse med nuvarande organisation för ifrågavarande ärenden innebär förslaget, att en förste byråsekreterarbefattning i Ce 29 nedflyttas till Ce 27 samt att antalet amanuenser minskas från två till en.

Beträffande sektionens personalbehov i övrigt föreslås att en förste byråsekreterarbefattning i Ce 27 inrättas mot att antalet byråsekreterare och amanuenser minskas från 4 till 2. Härjämte föreslås att en assistenttjänst i 19 lönegraden indrages och en förste byråsekreterare i Ca 27 överflyttas till katedralbyrån.

Utredningen har tillstyrkt ett av arbetsmarknadsstyrelsen framlagt förslag att riksvakanslistan skall ersättas med vakansrapportering med anlitande av det s. k. telexsystemet samt att arbetsmarknadsstyrelsen skall utge en tidskrift såsom ersättning bland annat för det avsnitt om arbetsmarknadsfrågor som nu ingår i Sociala meddelanden. Departementschefen har icke annat att erinra mot dessa förslag än att den planerade tidskriften tills vidare bör få en mindre omfattning än styrelsen tänkt sig och ut-

ges månadsvis. Utredningens förslag att redaktörsbefattningen omändras till tjänst i Ce 27 avstyrkes.

Vad personalsektionen angår föreslås, såsom förut nämnts, att byrådirektörstjänsten i Ca 31 indrages. I stället beräknas en förste byråsekreterartjänst i Ca 29. Frågan om inrättande av ytterligare en förste byråsekreterarbefattning i Ce 27 i utbyte mot en amanuensjtjänst anses böra prövas av tjänsteförteckningskommittén.

Beträffande *kameralbyrån* tillstyrker departementschefen utredningens förslag med den ändringen att lönegradsuppflyttningarna böra prövas av tjänsteförteckningskommittén. Den å kamerala sektionen inrättade tjänsten i Cg 17 föreslås tills vidare ändras till befattning i Ce 17.

Med hänsyn till rådande ovisshet rörande byggnadsregleringen i framtiden anses för närvarande icke några större förändringar böra vidtagas beträffande *byggnadstillståndsbyrån*. Departementschefen räknar för närvarande icke med annan ändring än att antalet amanuensjtjänster såsom utredningen föreslagit inskränkes till en.

I fråga om *biträdespersonalen m. m.* innebär utredningens förslag dels å ena sidan ökning med 2 kansliskrivare och en kontorist samt å andra sidan minskning med ett kanslibitråde och 20 biträden i reglerad befordringsgång och dels minskning med 2 expeditivsvakter. Med undantag av att för de föreslagna kansliskrivartjänsterna i stället bör avses kontoristbefattningar godtages detta förslag, varvid de nya tjänsterna upptagas såsom extra ordinarie.

De av departementschefen förordade förslagen innebära, att *hela antalet befattningar* blir 348, varav 64 inom krisorganisationen.

I fråga om ikraftträdande av de föreslagna ändringarna i organisationen ansluter sig departementschefen till arbetsmarknadsstyrelsens förslag, att tidpunkten härför i syfte att möjliggöra en så friktionsfri övergång som möjligt fastställes till den 1 januari 1953. Det förutsättes dock att det skall visa sig möjligt att redan dessförinnan indraga tjänster, som icke skola ingå i den nya organisationen, varvid det förutsättes få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser som befinnas erforderliga.

Anslag till arbetsmarknadsstyrelsen.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar. Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 2 724 000 kronor.

Vid bifall till de av departementschefen i det föregående förordade förslagen och med inräknande av ett belopp av 75 000 kronor för tillfällig personal samt vikariats- och övertidsersättningar beräknas det erforderliga anslagsbehovet under nästa budgetår till 3 343 000 kronor. Inberäknat kostnader för chefslöne regleringen, löneklassuppflyttningar, reglerad befordringsgång samt höjning av det rörliga tillägget innebär detta en ökning av anslaget med 619 000 kronor.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Omkostnader. För innevarande budgetår har anslaget anvisats med 671 000 kronor.

Anslagsposten till sjukvård m. m. uppräknas med 13 000 kronor. Under delposten till övriga expenser beräknas ett ökat medelsbehov av 85 000 kronor, därav 80 000 kronor till avgifter för vakansrapportering genom utnyttjande av telexsystem. Delposten till expenser för annat än eget behov uppräknas med 10 000 kronor med hänsyn till prisstegringar m. m. Under anslagsposten till publikationstryck beräknas 20 000 kronor för utgivande av den månadstidskrift av mindre omfattning, som avses skola ersätta det i Sociala meddelanden ingående avsnittet angående arbetsmarknaden, 91 500 kronor till kostnader för broschyrer m. m. för yrkesvägledningen samt 16 000 kronor för övriga publikationer, vilket innebär en minskning av posten med 17 500 kronor. Posten till särskilda kurser för arbetsförmedlingstjänstemän föreslås minskad med 500 kronor.

Omkostnadsanslaget höjes sålunda med 90 000 kronor och uppföres med 761 000 kronor.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Krisorganisationen. Anslaget är i gällande rikstat uppfört med 900 000 kronor.

Antalet befattningar inom krisorganisationen uppgick vid ingången av budgetåret 1951/52 till 93, varav dock några voro vakanta. Vid bifall till de av departementschefen i det föregående förordade förslagen skulle antalet befattningar under nästa budgetår utgöra 64. Avlöningskostnaderna kunna för nästa budgetår uppskattas till cirka 775 000 kronor inberäknat 32—33 procent rörligt tillägg. Då till omkostnader beräknas oförändrat belopp, 100 000 kronor, upptages hela anslaget till 875 000 kronor.

Särskilda frågor rörande den offentliga arbetsförmedlingen.

1950 års arbetsförmedlingsutredning har tidigare avlämnat betänkanden angående den offentliga arbetsförmedlingens organisation, varvid dock organisationen i Stockholms stad och län endast behandlades delvis. Med anledning av ifrågavarande betänkanden omprövades arbetsförmedlingens organisation i sin huvuddel vid 1951 års riksdag (prop. nr 135, statsutsk. utl. nr 152, rd. skr. nr 296). Arbetsförmedlingsutredningen har därefter den 20 juni 1951 avlämnat sitt betänkande III, Arbetsförmedlingsorganisationen i Stor-Stockholm (stencilerat). Vidare har arbetsförmedlingsutredningen i särskild skrivelse den 28 december 1951 behandlat tjänsterna för de s. k. statistikassistenterna. I fråga om sistnämnda betänkandes samt skrivelses närmare innehåll ävensom avgivna yttranden hänvisas till propositionen s. 71—79.

Departementschefen anför att arbetsförmedlingens organisation inom Stockholms stad och Stockholms län erbjuder särskilda problem med hänsyn till att den centrala delen av länet utan tvivel i arbetsmarknadshänseende hör närmare samman med Stockholms stad än med de yttre delarna av länet. En samordning av verksamheten inom Stockholmsområdet är därför angelägen. När arbetsförmedlingens nuvarande organisation fastställdes av statsmakterna år 1947 förelåg förslag att för att säkerställa samordningen förlägga den centrala delen av länet under arbetsnämnden i Stockholm. Förslaget avböjdes med motivering att för arbetsmarknadsfrågorna icke borde skapas en organisation, som avvek från länsindelningen. Samma synpunkt bör enligt departementschefens mening fortfarande tillmätas avgörande vikt. Det är icke önskvärt att för förvaltningsuppgifter av sådan natur som de arbetsmarknadspolitiska ha en från länsindelningen avvikande organisation. De svårigheter, som den nuvarande länsindelningen i Stockholmsområdet föranleder, anses böra lösas i annat sammanhang. Departementschefen ansluter sig därför till arbetsförmedlingsutredningens förslag att en särskild länsarbetsnämnd fortfarande skall finnas för Stockholms län. Då en samordnad verksamhet beträffande arbetsmarknadsfrågorna inom staden och länet ändock bör säkerställas, anses det lämpligt, att de båda nämndernas kanslier såsom utredningen föreslagit sammanföras inom en byggnad. Detta kan icke ske för närvarande. Arbetsnämndens lokaler äro splittrade och delvis i hög grad otillfredsställande. Länsarbetsnämnden har nyligen flyttat in i goda lokaler i anslutning till arbetsförmedlingens kontor i Solna. Lokalfrågan anses emellertid böra upptagas till förnyad prövning när nya lokaler bli tillgängliga för arbetsnämnden i Stockholm. Närmare bestämmelser angående gränsdragningen mellan de båda nämndernas verksamhet och angående samordningen mellan dem förutsätts liksom hittills skola utfärdas av arbetsmarknadsstyrelsen.

Trots den ökning av folkmängden i Stockholmsområdet, som ägt rum under de senaste åren, har arbetsförmedlingsutredningen föreslagit en viss minskning av personalorganisationen; om de 7 till indragning föreslagna tjänsterna inom krisorganisationen medräknas skulle enligt utredningens förslag antalet heltidstjänster i Stockholms stad och län minskas med 5. I fråga om antalet tjänster kan departementschefen tillstyrka utredningens förslag utom så till vida, att någon tjänst icke beräknas för ett nytt kontor i Huddinge. Vad angår anställningsform och lönegrad tillstyrkes däremot endast delvis förslagen. Avsikten är att statens organisationsnämnd skall fortsätta den granskning av arbetsförmedlingens organisation, som företagits genom arbetsförmedlingsutredningen. Visserligen torde det dröja en avsevärd tid innan resultatet av denna granskning föreligger. Den avses dock få föranleda, att extra anställningsform tillämpas beträffande flertalet av de tjänster som enligt utredningens förslag skola inrättas eller ombildas.

Antalet kanslibiträden vid arbetsnämnden föreslås ökat med 3 och samtidigt 6 extra befattningar för skriv- eller kontorsbiträden utgå. I fråga om kanslibiträdestjänsterna tillstyrkes extra ordinarie anställningsform. I övrigt skulle enligt utredningens förslag beträffande Stockholms stad tillkomma en tjänst i Ce 22 och en tjänst i Ce 19. En tjänst i Cg 19 och 4 tjänster i Cg 16 skulle ombildas till Ce-tjänster. Som ersättning för indragna tjänster inom krisorganisationen skulle ytterligare 3 tjänster i Ce 16 tillkomma. Samtliga ifrågavarande tjänster beräknas tills vidare som extra tjänster. Slutligen skulle 12 aspiranttjänster ersättas med 10 tjänster i Ce 16. Detta förslag kan departementschefen tillstyrka endast så till vida att 10 tjänster i Cg 16 inrättas.

Förslaget beträffande Stockholms län innebär, bortsett från den föreslagna kontorsföreståndartjänsten, att en tjänst i Ce 19 och en tjänst i Ce 16 skulle inrättas. Även dessa tjänster anses tills vidare böra vara Cg-tjänster.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i annat sammanhang anmält, att placeringen av länsarbetsnämndens kansli i anslutning till kontoret i Solna möjliggör ett bättre utnyttjande av personalen, varför en aspirantbefattning och 2 befattningar för skriv- eller kontorsbiträden (den ena inom krisorganisationen) kunna indragas. Medel beräknas icke för dessa tjänster under nästa budgetår.

Arbetsförmedlingsutredningen har föreslagit, att de s. k. statistikassistenterna skola — med bibehållande i förekommande fall av sin tjänst i Cg 17 — beredas extra ordinarie tjänst i 15 lönegraden i avbidan på slutlig prövning av tjänsternas lönegradsplacering. Departementschefen biträder detta förslag. Vidare tillstyrkes att arbetsmarknadsstyrelsen må, om särskilda skäl föreligga därtill, förordna tjänsteman i högst lönegrad Ca (Ce) 19 att uppehålla dylik tjänst.

Anslag till den offentliga arbetsförmedlingen.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar. Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 12 670 000 kronor.

Med anledning av de av departementschefen förordade förslagen beträffande organisationen inom Stockholms stad och län bör anslaget höjas med 27 000 kronor.

Kontaktmännen för yrkesvägledning — lärare som anlitas på orter där ungdomsförmedling icke finnes — erhålla för lektioner i skolan ersättning enligt timtaxa i kungörelsen nr 495/1950. Denna ersättning har höjts i samband med att det rörliga tillägget ökats. För tjänstgöring under expeditionstid utgår ersättning med 5 kronor för timme, vilket belopp varit oförändrat sedan år 1945. Arbetsmarknadsstyrelsen har funnit det skäligt att beloppet höjes till 6 kronor för timme.

Enligt styrelsen beräknas vidare ett belopp av 10 000 kronor komma att

erfordras för avlöning åt yrkesvalslärare inom försöksdistrikten med nio-årig enhetsskola för deras tjänstgöring inom arbetsförmedlingen. De blivande yrkesvalslärarna avses under cirka 3 veckor skola hospitera vid ungdomsförmedling, innan de förklaras behöriga såsom yrkesvalslärare. Kostnaderna härför har styrelsen beräknat till 5 000 kronor. Departementschefen har icke något att erinra med anledning av dessa förslag. Riktlinjer för den försöksverksamhet, där sistnämnda lärare anlitas, underställdes riksdagen i propositionen 1951:136. Det förutsattes ankomma på Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser om yrkesvalslärarnas arvoden. Det för arvoden till arbetsförmedlingsombud avsedda beloppet minskades för innevarande budgetår med 90 000 kronor (inberäknat 12 procent rörligt tillägg). Styrelsen har nu hemställt, att beloppet ånyo måtte ökas med 75 000 kronor (inberäknat 33 procent rörligt tillägg). Försök som företagits med skriftliga anmälningar av arbetssökande å orter där arbetsförmedlingskontor eller ombud ej finnes ha icke motsvarat förväntningarna. På grund härav och med hänsyn till de numera osäkra förhållandena på arbetsmarknaden anser departementschefen sig icke böra motsätta sig en viss förstärkning av det för ombudsarvoden avsedda beloppet. Förstärkningen föreslås dock begränsad till 50 000 kronor.

Vidare förordar departementschefen att ytterligare 80 tjänster (2 i 24 lgr, 16 i 22 lgr, 38 i 19 lgr och 24 i 16 lgr) ombildas till ordinarie tjänster. Härjämte bör antalet befattningar i Ca 8 ökas med 15.

De av departementschefen förordade förslagen föranleda, inberäknat omräkningsposterna, en ökning av anslaget med 2 290 000 kronor.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader. Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 3 450 000 kronor. Anslagsposterna till sjukvård m. m., underhåll och drift av tjänstebilar samt lokalkostnader uppräknas med respektive 30 000, 15 000 och 163 000 kronor. Anslagsposten till reseersättningar höjes med 40 000 kronor, anslagsposten till expenser med 270 000 kronor samt anslagsposten till utbildnings- och instruktionsverksamhet med 10 000 kronor. Anslaget höjes alltså med 528 000 kronor och upptages till 3 978 000 kronor.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen. För innevarande budgetår har anslaget anvisats med 2 500 000 kronor.

Under budgetåret har ett antal av de för utlänningsärenden inrättade tjänsterna indragits i enlighet med beslut av 1951 års riksdag. I det föregående har departementschefen tillstyrkt indragning av ytterligare 7 dylika tjänster. Möjligheterna att minska även den för handhavande av byggnadsregleringen avsedda organisationen anses givetvis böra beaktas. Emellertid föranleder det höjda rörliga tillägget samt prisstegringarna ett ökat medelsbehov. För nästa budgetår föreslås anslaget böra anvisas med oförändrat belopp 2 500 000 kronor.

Arbetsmarknadsstyrelsens förrådsverksamhet.

För de anläggningsarbeten, som under 1930-talet och början av 1940-talet utfördes av arbetsmarknadsstyrelsens föregångare, statens arbetslöshetskommission och statens arbetsmarknadskommission, anskaffades betydande mängder arbetsmaskiner, arbetsredskap och förläggningsmateriel. Ehuru omfattningen av de anläggningsarbeten, som bedrivits i arbetslöshetsbekämpande syfte, sedermera minskats starkt, har en stor del av materielen behållits såsom en reserv med tanke på ett eventuellt ökat behov av dylika arbeten. Någon klar målsättning för den sålunda uppehållna beredskapen har dock icke funnits. Materielen har under årens lopp blivit föråldrad och starkt försliten. Under de senaste åren har åtskillig materiel uttrangerats och försålts. Nyanskaffning av materiel har under samma tid ägt rum i begränsad omfattning; senast har för ett vart av budgetåren 1950/51 och 1951/52 ett belopp av 500 000 kronor ställts till förfogande för nyanskaffning och återanskaffning av materiel. Sådan materiel som icke tages i anspråk för de i statlig regi bedrivna beredskapsarbetena uthyres i stor utsträckning.

Under hänvisning till sitt förslag i det föregående, att arbetsmarknadsstyrelsen fortfarande skall vara utrustad för att driva beredskapsarbeten i egen regi anser departementschefen att styrelsen för dessa arbeten bör disponera arbetsmaskiner av så god beskaffenhet, att arbetena kunna bedrivas på ett enligt nutida måttstock ekonomiskt sätt. Departementschefen anför följande.

Även för beredskapsarbeten, som drivas i annan statlig myndighets eller kommuns regi, bör i den mån så erfordras materielltillskott kunna erhållas från arbetsmarknadsstyrelsen. Detta kan vara en förutsättning för att beredskapsarbetena skola kunna komma till stånd. Utöver den sålunda erforderliga maskinuppsättningen — vilken om man tar hänsyn endast till de senaste årens beredskapsarbeten skulle behöva ha en relativt liten omfattning — bör emellertid fortfarande finnas en reserv. Utvecklingen på arbetsmarknaden kan icke med säkerhet förutses. Man bör därför räkna med möjligheten av störningar, som kunna föranleda behov av att öka anläggningsarbetenas sammanlagda omfattning. I ett sådant läge är tillgången till materiel en av de väsentliga förutsättningarna för att åtgärder skola kunna vidtagas snabbt. Även vid ett mycket begränsat behov av nya beredskapsarbeten är snabbheten i åtgärderna beroende av att materiel finnes tillgänglig omedelbart.

När det gäller att fastställa ett mått för den beredskap som sålunda bör upprätthållas föreligga, såsom arbetsförmedlingsutredningen anført, betydande svårigheter. Utredningen har föreslagit, att beredskapen skall begränsas till att avse arbetsmaskiner för sysselsättande av cirka 3 000 man. Arbetsmarknadsstyrelsen har ansett, att beredskapen bör avse materiel för 7 500 man. Även väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har uttalat tvekan angående tillräckligheten av den av utredningen föreslagna materielberedskapen.

För egen del är departementschefen böjd för att anse en bättre beredskap än den av utredningen föreslagna önskvärd. Läget är emellertid sådant, att arbetsmarknadsstyrelsens nuvarande maskinpark behöver kompletteras och förnyas i mycket betydande utsträckning redan för att den skall kunna anses utgöra en tillfredsställande beredskap för 3 000 man. Styrelsen har angivit kostnaderna härför till cirka 5,2 miljoner kronor. Ehuru de av styrelsen härvid förutsatta anskaffningarna torde kunna reduceras något utan att det väsentliga syftet går förlorat, innebär sålunda även en beredskap för 3 000 man ett betydande investeringsbehov. För närvarande anses beslut böra fattas om att materielberedskapen under de närmaste åren bör ökas till att avse behovet för sysselsättning av det sålunda av utredningen föreslagna antalet. Sedan detta program genomförts anses med ledning av då föreliggande erfarenheter ställning böra tagas till frågan om en eventuell ytterligare förbättring av beredskapen.

Vad angår handredskap och förläggingsmateriel delar departementschefen utredningens uppfattning att lagring av sådan materiel knappast är påkallad av beredskapsskäl. I vilken utsträckning nu befintlig materiel av dessa slag fortfarande skall behållas bör bedömas med hänsynstagande till lagringskostnaderna. Avgörandet torde böra få ankomma på Kungl. Maj:t.

Med den målsättning för materielhållningen, som i enlighet med det anförda bör gälla under de närmaste åren, anses arbetsmarknadsstyrelsens förrådsorganisation såsom utredningen föreslagit böra koncentreras till centralförrådet i Gnesta. Ett mindre förråd bör finnas i Norrland. Det nuvarande förrådet i Tenhult bör avvecklas. Möjligen kan det visa sig lämpligt att åtminstone under en övergångstid behålla ett mindre förråd även i södra Sverige. Även i denna del förutsättes avgörandet böra få ankomma på Kungl. Maj:t.

I fråga om medelsbehovet för nästa budgetår har arbetsmarknadsstyrelsen beräknat, att vid en begränsning av målsättningen i fråga om arbetsmaskiner till behovet för 3 000 man maskinparken behöver kompletteras för cirka 2,7 miljoner kronor samt att maskiner för en kostnad av cirka 2,5 miljoner kronor behöva anskaffas såsom ersättning för föråldrade och utslitna maskiner. Förstnämnda belopp torde kunna minskas med cirka 0,5 miljon kronor. Det anses närmare böra undersökas huruvida icke också återanskaffningen kan reduceras något genom att en del av den äldre materielen repareras. Departementschefen beräknar det sammanlagda medelsbehovet till cirka 4,5 miljoner kronor, vilket torde böra fördelas på tre år. Under nästa budgetår bör alltså ett belopp av 1,5 miljoner kronor ställas till förfogande av de medel — försäljnings- och hyresinkomster — som finnas reserverade under arbetsmarknadsstyrelsens förrådsanslag. Vid materielanskaffningen förutsättes den största hänsyn böra tagas till andra statliga samt enskilda beställningar.

Till kostnader för förrådens drift beräknas 360 000 kronor, till anskaffning av reservdelar 150 000 kronor, till förräntning av förråd av rör och rördelar samt anskaffning av diverse materiel 50 000 kronor samt till flyttning av förrådet i Vännäs 35 000 kronor. Härtill kommer kostnaden för förbättringsarbeten beträffande Gnesta-förrådet, vilka arbeten tidigare beräknats kosta 95 000 kronor och numera — med hänsyn till prisstegringarna — 110 000 kronor. Det sammanlagda medelsbehovet skulle alltså utgöra 2 205 000 kronor. Härjämte förutsättes medel, som anvisats under tidigare budgetår men icke disponerats eller utbetalats, få ställas till förfogande i mån av behov. Då under anslaget tillgängliga medel beräknas komma att uppgå till 4 770 000 kronor erfordras endast formell medelsanvisning.

Motionerna.

I de likalydande motionerna I: 24 (av herr Elon Andersson m. fl.) och II: 36 (av herr Lindholm m. fl.) hemställes, att riksdagen måtte besluta, att arbetsförmedlingskontoret av klass 5 i Hofors från den 1 juli 1952 omvandlas till kontor av klass 4.

I motionen II: 267 (av herr Lindberg) yrkas att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående ett slopande av det nuvarande systemet med statliga och statskommunala beredskapsarbeten samt införande av ett smidigare och tidsenligare system än det nuvarande för uttagning och hänvisning av arbetskraft till arbeten för arbetslösa.

I motionen II: 450 (av fru Ewerlöf) hemställes att riksdagen måtte besluta dels att sociala byrån och tekniska byrån inom arbetsmarknadsstyrelsen skola utgå som självständiga byråer inom styrelsen, varvid en del av dessa byråers arbetsuppgifter tilldelas annan byrå eller andra byråer inom ämbetsverket, medan arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet överflyttas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, dels att anslaget enligt proposition nr 1 under femte huvudtiteln, punkt 44, Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar skall uppföras med ett belopp av 3 259 000 kronor, dels ock att något anslag icke skall uppföras under femte huvudtiteln, punkt 56, Kostnader för arbetsmarknadsstyrelsens förrådsverksamhet.

I motionen II: 557 (av fru Eriksson i Stockholm) hemställes att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts föreliggande förslag måtte anvisa medel för förstärkning av arbetsmarknadsstyrelsens kansli med en tjänsteman med specialuppgift att — till en början försöksvis — handlägga ärendena rörande arbetsvård och yrkesvägledning för de förut dömda.

I motionen II: 558 (av herr Larsson i Stockholm) hemställes, att riksdagen måtte, vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition om anslag till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen, beakta

vad i motionen anförts *dels* om organisationen av den samhällliga lokaliseringspolitiken, *dels ock* om organisationen av arbetsförmedlingen i Stockholms stad och Stockholms län.

Beträffande de skäl, motionärerna anført till stöd för sina förslag, hänvisas till motionerna I: 24, II: 267, II: 450, II: 557 och II: 558.

Utskottet.

Arbetsmarknadsstyrelsen. Utskottet kan, under hänvisning till sitt uttalande nedan beträffande styrelsens byråorganisation för dessa uppgifter, i huvudsak ansluta sig till vad departementschefen anført rörande frågan om åtgärder för näringslivets lokalisering och grunderna för verksamhetens bedrivande i fortsättningen. Vidare finner utskottet det lämpligt att uppgiften att vara centralmyndighet för verksamheten, som tills vidare skall ha försökskaraktär, fortfarande får ankomma på arbetsmarknadsstyrelsen.

I likhet med departementschefen anser utskottet att frågan om inrättande av en särskild delegation inom arbetsmarknadsstyrelsen för prövning av lokaliseringspolitiska frågor bör kunna anstå. Behovet av speciell sakkunskap i hithörande frågor torde, såsom departementschefen förutsatt, tills vidare kunna tillgodoses genom samråd med berörda myndigheter och organisationer. Med hänsyn till det nu anförda är utskottet icke berett att tillstyrka motionen II: 558 i vad den avser inrättande av en dylik delegation av sakkunniga representanter från andra centrala myndigheter m. fl.

I fråga om den arbetsvårdande verksamheten ansluter sig utskottet till departementschefens förslag att beslut nu fattas om överflyttning till arbetsmarknadsstyrelsen av den yrkesutbildande verksamhet för partiellt arbetsföra, som pensionsstyrelsen utövar. Utskottet förutsätter dock att vid uppgörande av de förslag till närmare riktlinjer för ärendesfördelningen mellan de båda verken, som departementschefen förutskickat skola framläggas i samband med verkens anslagsäskanden för budgetåret 1953/54, garantier skapas för att handläggningen av utbildningsfrågor i ärenden rörande folkpension och invalidunderstöd genom den föreslagna överflyttningen icke kommer att fördröja pensions- eller understödsfrågornas avgörande.

Beträffande frågan om arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet har departementschefen tillstyrkt arbetsförmedlingsutredningens förslag att arbetsmarknadsstyrelsen alltjämt bör utrustas för att driva arbeten i egen regi. Departementschefen anser, att beredskapsarbeten såväl i statlig som kommunal regi fortfarande böra ingå bland de arbetslöshetsbekämpande åtgärderna. Av denna anledning och under hänvisning till att läget å arbetsmarknaden icke kan förutses, finner departementschefen det icke välbetänkt att avskaffa det instrument för en

aktiv arbetsmarknadspolitik, som arbetsmarknadsstyrelsens byggande organisation utgör.

I motionen II: 267 yrkas, att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om utredning angående slopande av det nuvarande systemet med statliga och statskommunala arbeten samt införande av ett smidigare och tidsenligare system än det nuvarande för uttagning och hänvisning av arbetskraft till arbeten för arbetslösa, varjämte i motionen II: 450, såvitt nu är i fråga, hemställas att arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet överflyttas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Enligt utskottets mening bör den omständigheten att beredskapsarbetena på grund av läget på arbetsmarknaden haft ringa omfattning under senare åren, icke tagas till intäkt för ett slopande av denna verksamhet. Arbetsmarknadsläget kan nämligen snabbt förändras och framtvinga särskilda åtgärder för tryggande av sysselsättningen. Med hänsyn härtill och med hänvisning till den redan verkställda utredningen finner utskottet icke tillräckligt bärande skäl föreligga för den i motionen II: 267 begärda ytterligare utredningen rörande beredskapsarbetenas avskaffande. Vad som anförts i motionen rörande förfarandet vid hänvisning av arbetslösa till beredskapsarbeten bör enligt utskottets mening bli föremål för närmare övervägande inom arbetsmarknadsstyrelsen.

Utskottet har således icke funnit anledning frångå departementschefens förslag att arbetsmarknadsstyrelsen alltjämt bör utrustas för att i egen regi bedriva beredskapsarbeten liksom att styrelsen beredes möjlighet att under tider med låga arbetslöshetsciffror bedriva arbeten i öppna marknaden, som kan hålla dess byggnadsorganisation fullt sysselsatt. Av detta ställningstagande följer att utskottet icke kan biträda yrkandet i motionen II: 450 om överförande av styrelsens byggande verksamhet beträffande beredskapsarbeten till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Vad härefter angår frågan om *b y r å o r g a n i s a t i o n e n* kan utskottet i allt väsentligt ansluta sig till departementschefens förslag, vilket innebär, att två nya byråer, benämnda arbetsvårdsbyrån samt lokaliserings- och utredningsbyrån tillkomma, medan sociala byrån, försvarsbyrån och utlänningsbyrån utgå ur organisationen. Yrkandet i motionen II: 450 att sociala byrån skall utgå som självständig byrå torde härigenom få anses vara i huvudsak tillgodosett, medan å andra sidan yrkandet i samma motion om att även tekniska byrån bör upphöra som självständig byrå sålunda avstyrkes av utskottet.

I lokaliserings- och utredningsbyrån skall enligt förslaget ingå den nuvarande sociala planläggningssektionen, där lokaliseringsfrågorna för närvarande behandlas, varvid byrån som en av sina huvuduppgifter skall handha dylika frågor. Genom denna organisation beräknas behovet av personal för denna verksamhet tills vidare kunna begränsas till endast ett fåtal

tjänster utöver dem, som arbetsmarknadsstyrelsen redan disponerar för ändamålet. Till den nya byrån förutsättes i övrigt föras inom styrelsen förekommande uppgifter av utredande och planläggande natur, bland annat de frågor, som nu handläggas av försvarsbyrån. Då utskottet funnit sig böra tillstyrka detta förslag, har utskottet utgått från att det skall bli möjligt att begränsa byråns personalbehov till det i propositionen beräknade. Vid behov av mera omfattande utredningar, som icke helt kunna utföras av byrån, böra sålunda möjligheterna att anlita utomstående redan befintliga expertorgan undersökas, innan fråga om personalförstärkning väckes. Utskottet förutsätter att intimt samarbete åstadkommes mellan nämnda byrå samt övriga myndigheter och organisationer, som syssla med planlägningsfrågor.

Beträffande den tekniska byrån förutsätter utskottet, att frågan om arkivarbetsärendenas förläggande till denna byrå eller den föreslagna arbetsvårdsbyrån närmare prövas, sedan arbetsmarknadsstyrelsens utredning rörande dessa arbetens framtida utformning slutförts. I samband därmed synes böra övervägas att från tekniska byrån till arbetsvårdsbyrån överföra även ärenden rörande allmän arbetslöshetshjälp.

Vad gäller kameral- och kanslibyråerna delar departementschefen arbetsförmedlingsutredningens uppfattning att frågan om en sammanslagning av dessa byråer bör närmare prövas, sedan de av byggnadsregleringen föranledda åtalsärendena minskat i antal. Enligt utskottets mening bör denna fråga ägnas fortlöpande uppmärksamhet och förslag härutinnan snarast föreläggas riksdagen. I syfte att underlätta den ifrågasatta sammanslagningen bör det undersökas huruvida icke länsarbetsnämnderna i förhållande till arbetsmarknadsstyrelsen kunna tillerkännas något ökade befogenheter utan att detta behöver medföra någon personalökning hos nämnderna eller förbindas med särskild kontroll från centralorganets sida.

Kungl. Maj:ts förslag till *personalorganisation* för arbetsmarknadsstyrelsen innebär att totala antalet tjänster i förhållande till organisationen den 1 juli 1951 nedbringas från 385 till 348. I motionen II: 557 yrkas att organisationen måtte förstärkas med en tjänsteman med specialuppgift att handlägga ärenden rörande arbetsvård och yrkesvägledning för de förut dömda. Då någon tjänst för ändamålet enligt utskottets mening icke erfordras inom själva arbetsmarknadsstyrelsen och då den i motionen berörda frågan redan varit föremål för denna riksdags prövning, kan ifrågasvarande spörsmål enligt utskottets mening icke i förevarande sammanhang ånyo upptagas till behandling.

Utskottet har icke funnit anledning till annan erinran mot Kungl. Maj:ts förslag än att utskottet förväntar, att ytterligare personalbesparingar främst i vad avser krisorganisationen, häri inbegripet kanslibyråns personal för åtalsärenden, skola visa sig möjliga.

Den offentliga arbetsförmedlingen. Departementschefen erinrar att, när arbetsförmedlingens nuvarande organisation fastställdes av statsmakterna år 1947, förslag förelåg att förlägga den centrala delen av Stockholms län under arbetsnämnden i Stockholm, men att förslaget avböjdes med motivering att för arbetsmarknadsfrågorna icke borde skapas en organisation som avvek från länsindelningen. Samma synpunkt anser departementschefen fortfarande böra tillmätas avgörande vikt och ansluter sig därför till arbetsförmedlingsutredningens förslag att en särskild länsarbetsnämnd fortfarande skall finnas i Stockholms län.

I motionen II: 558 hemställes, såvitt nu är i fråga, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte beakta i motionen anförda synpunkter rörande en enhetlig organisation för arbetsförmedlingen inom Stockholms stad och län.

Enligt utskottets mening tala vissa skäl för en sammanslagning av de båda nämnderna för Stockholmsområdet. Utskottet finner det därför angeläget, att frågan av Kungl. Maj:t ägnas fortsatt uppmärksamhet med beaktande av utvecklingen på arbetsmarknaden och angränsande områden.

Vad angår personalorganisationen kan utskottet med vissa mindre jämkningar ansluta sig till departementschefens förslag. Med hänsyn till inbörden i tidigare av riksdagen fattade beslut rörande arbetsförmedlingsorganisationen i övriga landet samt till att de tjänstemän, vilka kunna komma i fråga, redan tidigare torde ha extraordinarie anställning har utskottet ansett sig böra förorda, att för Stockholms stad en tjänst i Cg 22 och 10 tjänster i Cg 16, de senare avsedda att ersätta 12 aspiranttjänster, i enlighet med arbetsförmedlingsutredningens förslag inrättas som Ce-tjänster.

I de likalydande motionerna I: 24 och II: 36 hemställes att riksdagen måtte besluta, att arbetsförmedlingskontoret av klass 5 (deltidskontor) i Hofors från den 1 juli 1952 omvandlas till kontor av klass 4 (heltidskontor).

Enligt vad arbetsmarknadsstyrelsen upplyst är kontoret till följd av den pågående utbyggnaden av järnverket i Hofors för närvarande provisoriskt inrättat som heltidskontor. Med hänsyn härtill ävensom till de skäl, motionärerna anført till stöd för sitt förslag, vill utskottet icke motsätta sig att Kungl. Maj:t vidtager erforderliga ändringar i gällande kontors- och personalorganisation för kontorets upptagande i klass 4, om detta efter närmare prövning visar sig vara erforderligt för att förmedlingsarbetet skall kunna bedrivas på ett tillfredsställande sätt för framtiden.

Anslagsberäkningar. Departementschefens beräkning av medelsbehoven under avlönings- och omkostnadsanslagen till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen har icke givit utskottet anledning till erinran. Utskottet avstyrker sålunda yrkandet i motionen II: 450, i vad därigenom föreslagits att avlöningsanslaget till arbetsmarknadsstyrelsens

permanent organisation skall anvisas med lägre belopp än vad i propositionen föreslagits.

Arbetsmarknadsstyrelsens förrådsverksamhet. Departementschefens förslag beträffande styrelsens nämnda verksamhet har utskottet funnit sig kunna godtaga. Härav följer att utskottet icke kan biträda yrkandet i motionen II: 450 att något anslag icke skall uppföras för denna verksamhet.

Vad departementschefen i övrigt anført i förevarande proposition har icke givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen må

I. besluta, att motionen II: 267 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda;

II. besluta, att motionen II: 557 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda;

III. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna II: 450 samt II: 558, bägge motionerna såvitt nu är ifråga, godkänna de av departementschefen i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 7 mars 1952 förordade riktlinjerna beträffande arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet och organisation;

IV. beträffande arbetsförmedlingens organisation för Stockholms stad och län, i anledning av motionen II: 558, såvitt nu är ifråga, godkänna vad utskottet anført;

V. beträffande antalet extra ordinarie befattningar i 22 och 16 lönegraden för arbetsförmedlingen i Stockholms stad godkänna vad utskottet föreslagit;

VI. beträffande arbetsförmedlingskontoret i Hofors, i anledning av motionerna I: 24 och II: 36, godkänna vad utskottet anført;

VII. bemyndiga Kungl. Maj:t att i personalförteckningarna för arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen vidtaga de ändringar, som påkallas av vad departementschefen anført i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 7 mars 1952;

VIII. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 450, såvitt nu är ifråga, fastställa följande avlöningsstat för arbetsmarknadsstyrelsens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis	840 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, förslagsvis	65 600
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	1 621 000
4. Ersättningar till experter och sakkunniga, förslagsvis	17 000
5. Rörligt tillägg, förslagsvis	799 400
	<hr/>
	Summa kronor 3 343 000;

IX. fastställa följande avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1952/53:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis	5 115 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, förslagsvis	229 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	6 037 000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis	1 500
5. Rörligt tillägg, förslagsvis	3 577 500
	<hr/>
	Summa kronor 14 960 000;

X. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 450, såvitt nu är ifråga, under femte huvudtiteln för budgetåret 1952/53 anvisa

1. till *Arbetsmarknadsstyrelsen*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 3 343 000 kronor;
2. till *Kostnader för arbetsmarknadsstyrelsens förrådsverksamhet* ett reservationsanslag av 100 kronor;

XI. under femte huvudtiteln för budgetåret 1952/53 anvisa

1. till *Arbetsmarknadsstyrelsen*: *Omkostnader* ett förslagsanslag av 761 000 kronor;
2. till *Arbetsmarknadsstyrelsen*: *Krisorganisationen* ett förslagsanslag av 875 000 kronor;
3. till *Den offentliga arbetsförmedlingen*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 14 960 000 kronor;

4. till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 3 978 000 kronor;
5. till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen* ett förslagsanslag av 2 500 000 kronor.

Stockholm den 9 maj 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Iwar Anderson, Näsgård, Ohlon, fröken Andersson, herrar Leander, Eric Ericson, Pålsson, Näström, Sundelin, Bergh, Hesselbom, Birger Andersson, Edvin Thun och Bergman; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmborg i Skövde, Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Mårtensson i Uddevalla, Wallentheim, Lindholm, Ståhl, Hoppe, Petterson i Degerfors, fröken Elmén, herrar Onsjö, Birke och Gustafsson i Skellefteå.

Reservationer.

1) beträffande näringslivets lokalisering av herr *Ohlon*, fröken *Andersson*, herrar *Sundelin*, *Bergh*, *Skoglund* i Doverstorp, *Malmborg* i Skövde, *Ståhl*, fröken *Elmén*, herrar *Birke* och *Gustafsson* i Skellefteå, vilka ansett, att andra meningen i första stycket av utskottets yttrande, vilken mening börjar med orden »Vidare finner» och slutar med orden »på arbetsmarknadsstyrelsen», bort ersättas med text av följande lydelse:

»I anslutning till departementschefens uttalande vill utskottet understryka att verksamheten i huvudsak bör få formen av upplysning och rådgivning. Vidare finner utskottet det lämpligt att uppgiften att vara centralmyndighet för verksamheten, som tills vidare skall ha försökskaraktär, i avbidan på ytterligare erfarenheter anförtros åt arbetsmarknadsstyrelsen.»

2) beträffande arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet och byråorganisationen av fröken *Andersson*, herrar *Bergh*, *Skoglund* i Doverstorp och *Birke*, vilka ansett, att

dels den del av utskottets yttrande på s. 21, som börjar med orden »Enligt utskottets» och slutar med orden »till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen», bort ersättas med text av följande lydelse:

»Den ständiga minskningen under senare år av antalet till statligt beredskapsarbete hänvisade arbetslösa beror ej blott på det successivt förbättrade arbetsmarknadsläget utan också på arbetsmarknadsstyrelsens medvetna strävan att, så snart det varit möjligt, bekämpa uppkommande lokal arbetslöshet genom beviljande av byggnadstillstånd och detta mången gång redan innan arbetslösheten givit sig till känna genom hjälpansökningar hos arbetslöshetsnämnderna. För den händelse en mera svårartad kris på arbetsmarknaden skulle uppstå, torde vidare de beredskapsåtgärder, arbetsplanerande och ekonomiska, som alltsedan krigsslutet förberetts, vara avsedda att sättas i funktion. Ett bibehållande av de statliga beredskapsarbetena vid sidan av de allmänna arbeten i öppna marknaden, som således skulle anordnas för sysselsättande av arbetslösa, synes därför medföra en onödig dualism.

Om de statliga beredskapsarbetena avvecklas såsom hjälpform, bortfaller nödvändigheten att med hänsyn till dem bibehålla arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet och därmed också nödvändigheten att tillföra arbetsmarknadsstyrelsens tekniska byrå byggande arbetsuppgifter i öppna marknaden, motiverade med önskemålet att fullt utnyttja den tekniska personalen.

Då utskottet likväl för närvarande icke vill motsätta sig att arbetsmarknadsstyrelsen tills vidare utrustas för att i egen regi bedriva beredskapsarbeten, förutsätter utskottet att frågan om bibehållande i beredskapssyfte av arbetsmarknadsstyrelsen som byggande verk ägnas fortlöpande uppmärksamhet samt under beaktande av arbetsmarknadsutvecklingen göres till föremål för förnyat övervägande.

Med det anförda torde syftet med motionen II: 267 om utredning rörande beredskapsarbetenas slopande m. m. i huvudsak få anses vara tillgodosett. Av det anförda följer vidare, att utskottet icke nu är berett att tillstyrka yrkandet i motionen II: 450 om överflyttande av arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.»

dels första meningen i det stycke av utskottets yttrande på s. 21, som börjar med orden »Vad härefter» och slutar med orden »av utskottet», bort ersättas med text av följande lydelse:

»Vad angår frågan om byråorganisationen innebär departementschefens förslag, att två nya byråer, benämnda arbetsvårdsbyrån samt lokaliserings- och utredningsbyrån, tillkomma, medan sociala byrån, försvarsbyrån och utlänningsbyrån utgå ur organisationen. Under hänvisning till vad utskottet ovan anført beträffande arbetsmarknadsstyrelsens byggande verksamhet kan utskottet tills vidare godtaga detta förslag.»

dels ock utskottets hemställan under I. bort ha följande lydelse:

»I. i anledning av motionen II: 267 i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anført;».